

**МАТЕРІАЛИ ДРУКУЮТЬСЯ
УКРАЇНСЬКОЮ, АНГЛІЙСЬКОЮ ТА
ПОЛЬСЬКОЮ МОВАМИ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

*IV Всеукраїнської
науково-практичної конференції
викладачів та фахівців-практиків*

ОХОРОНА ПРАЦІ: ОСВІТА І ПРАКТИКА

та
*XIV Всеукраїнської
науково-практичної конференції
курсантів, студентів, аспірантів та
ад'юнктів*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Львів – 2024

Голова:	ПОПОВИЧ Василь – т.в.о. проректора з науково-дослідної роботи Львівського державного університету безпеки життєдіяльності (ЛДУ БЖД), доктор технічних наук, професор АЗОКОВСЬКИЙ Олександр – ректор Національного технічного університету "Дніпровська політехніка" (НТУ «ДП»), кандидат технічних наук, професор.
Заступник голови:	ДАШКОВСЬКА Олена – старший науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення підвищення якості освіти, Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти» МОН України, кандидат хімічних наук, доцент; МАТВІЙЧУК Дмитро – головний редактор ТОВ «Редакція журналу «Охорона праці»; МЕНЬШИКОВА Ольга – заступник начальника навчально-наукового інституту цивільного захисту ЛДУБЖД, кандидат фізико-математичних наук, доцент
Члени оргкомітету:	БЕЛКОВ Анатолій – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності, Державний вищий навчальний заклад «Дніпродзержинська державна академія будівництва та архітектури», доктор технічних наук, професор; ГОЛНЬКО Василь – завідувач кафедри охорони праці та цивільної безпеки, Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» (НТУ «ДП»), доктор технічних наук, професор; ГОРНОСТАЙ Орися – доцент кафедри промислової безпеки та охорони праці, ЛДУБЖД, кандидат технічних наук, доцент; ІЛЬЧИШИН Ярослав – викладач кафедри промислової безпеки та охорони праці, ЛДУБЖД, кандидат педагогічних наук; КОБИЛКІН Дмитро – голова ради молодих вчених ЛДУ БЖД, кандидат технічних наук, доцент; МАРИЧ Володимир – старший викладач кафедри промислової безпеки та охорони праці, ЛДУБЖД, кандидат технічних наук, доцент; МІРУС Олександр – завідувач кафедри промислової безпеки та охорони праці, ЛДУБЖД, кандидат хімічних наук, доцент; НАГУРСЬКИЙ Олег – завідувач кафедри цивільної безпеки, Національний університет «Львівська політехніка», доктор технічних наук, професор; СТАНІСЛАВЧУК Оксана – доцент кафедри промислової безпеки та охорони праці, ЛДУБЖД, кандидат технічних наук, доцент; ТЕЛЕГІНА Галина – доцент кафедри промислової безпеки та охорони праці, ЛДУБЖД, кандидат медичних наук, доцент; ФЕДОРЧУК-МОРОЗ Валентина – завідувач кафедри цивільної безпеки, Луцький національний технічний університет, кандидат технічних наук, доцент; ЧЕБЕРЯЧКО Сергій – професор кафедри охорони праці та цивільної безпеки, НТУ «ДП», доктор технічних наук, професор; ЯВОРСЬКА Олена – професор кафедри охорони праці та цивільної безпеки, НТУ «ДП», кандидат технічних наук, доцент; ЯРЕМКО Зіновій – завідувач кафедри безпеки життєдіяльності, Львівський національний університет ім. І.Франка, доктор хімічних наук, професор. РАДА КУРСАНТСЬКОГО ТА СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЛДУ БЖД

<p>ОРГАНІЗАТОРИ</p> <p>ВИДАВЕЦЬ</p> <p>Друк</p> <p>Технічний редактор та відповідальний за друк</p> <p>АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:</p> <p>Контактні телефони:</p>	<p>Львівський державний університет безпеки життєдіяльності Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» Інститут модернізації змісту освіти МОН України Науково-виробничий журнал «Охорона праці» Львівський національний університет імені Івана Франка Національний університет «Львівська політехніка» Луцький національний технічний університет</p> <p>Львівський державний університет безпеки життєдіяльності</p> <p>Назарій ПЕТРОЛЮК</p> <p>Орислава ГОРНОСТАЙ Оксана СТАНСЛАВЧУК</p> <p>ЛДУ БЖД, вул. Клепарівська, 35, м. Львів, 79007</p> <p>(032) 233-24-79, тел/факс 233-00-88</p>
<p align="center">Охорона праці: освіта і практика. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці:</p> <p>36. наук. праць IV Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків та XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів. – Львів: ЛДУ БЖД, 2024. – 238 с.</p> <p>Збірник сформовано за науковими матеріалами IV Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків «Охорона праці: освіта і практика» та XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів «Проблеми та перспективи розвитку охорони праці».</p> <p align="center">Збірник містить матеріали таких тематичних секцій:</p> <p>Секція 1. „ОХОРОНА ПРАЦІ: ОСВІТА І ПРАКТИКА Перспективи розвитку напряму “Охорона праці” в сфері освіти. Інтерактивні методи навчання при викладанні дисциплін за напрямом «Охорона праці». Формування ризик-орієнтованого мислення у здобувачів освіти та у працівників підприємств системи управління охороною праці. Оцінка ризиків. Практичний досвід з охорони праці на підприємствах.</p> <p>Секція 2. „ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ПРАЦІ ” Стан і перспективи удосконалення системи управління та нагляду за охороною праці і промисловою безпекою. Профілактика виробничого травматизму. Технології контролю і захисту від шкідливих і небезпечних виробничих та екологічних чинників. Забезпечення безпеки і гігієни праці у підрозділах силових та спеціальних структур. Новітні інформаційні технології як інструмент підвищення рівня промислової безпеки. Культура та психологія праці.</p> <p align="right">© ЛДУ БЖД, 2024</p>	
<p>Здано в набір 01.05.2024. Підписано до друку 07.05.2024. Формат 60x84^{1/2}. Папір офсетний. Ум. друк. арк. 14,9. Гарнітура Times New Roman. Друк: ЛДУ БЖД вул. Клепарівська, 35, м. Львів, 79007. ldubzh.lviv@dssn.gov.ua</p>	<p>За точністю наведених фактів, економіко-статистичних та інших даних, а також за використання відомостей, що не рекомендовані до відкритої публікації, відповідальність несуть автори опублікованих матеріалів. При передрукуванні матеріалів посилання на збірник обов'язкове.</p>

Stanislav Dushkin

PHYSICAL AND CHEMICAL BASES OF WATER CLARIFICATION
PROCESS IN THIN-LAYER SEDIMENTATION TANKS..... 36

Євтушенко Н.С., Твердохлебова Н.Є.

СТРАТЕГІЯ БЕЗПЕКИ: АНАЛІЗ РИЗИКІВ ТА АУДИТ ДЛЯ ПІДВИ-
ЩЕННЯ ЗАХИЩЕНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ..... 37

Курепін В.М.

РОЗУМНІ БІЗНЕС-РІШЕННЯ ТА ІНВЕСТИЦІЇ У БЕЗПЕКУ ЗДОРОВ'Я
НА ПІДПРИЄМСТВІ: ЗНИЖЕННЯ РИЗИКУ ТА НЕБЕЗПЕКИ..... 39

Лобойченко В.М.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ РИЗИКІВ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ
ФАХІВЦІВ СФЕРИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ..... 41

Маловик І.В., Стрілець В.М., Белюченко Д.Ю.

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ОПЕРАТИВНИХ РОЗГОРТАНЬ ПО-
ЖЕЖНИХ АВТОМОБІЛІВ В ЗАХИСНОМУ СПОРЯДЖЕННІ ІЗ ЗАСО-
БАМИ БРОНЕЗАХИСТУ..... 43

Марич В.М., Мірус О.Л., Пятова А.В.

ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ
ОХОРОНОЮ ПРАЦІ..... 45

Рудинець М.В., Андрощук І.В.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПИТАНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ
ПРАЦІВНИКІВ ГРОМАДСЬКИХ ЗАКЛАДІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО
СТАНУ..... 51

Твердохлебова Н.С., Самборський Я.А.

ПОТЕНЦІЙНІ ТЕХНОГЕННІ НЕБЕЗПЕКИ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.... 54

Тимошук С.В., Яремко З.М.

РОЗВИТОК СИСТЕМИ БЕЗПЕКИ ПРАЦІВНИКІВ НА РОБОЧОМУ
МІСЦІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ..... 56

Третьяков О.В., Григор'єва Є.С., Гармаш Б.К.

ВСТАНОВЛЕННЯ КЛАСУ УМОВ ПРАЦІ НА ОСНОВІ ОЦІНЮВАННЯ
ПРОФЕСІЙНОГО ТА ВИРОБНИЧОГО РИЗИКУ..... 58

тів НУЦЗУ. Вони в зимній час виконували наступні варіанти оперативного розгортання пожежно-рятувальних автомобілів (ПРА) середнього класу в захисному спорядженні із засобами бронезахисту: варіант 1 – подача двох пожежних стволів з прокладанням магістральної лінії $d=77$ мм на три рукава та двох робочих ліній $d=51$ мм на два рукави з установкою ПРА на пожежний гідрант (ПГ); варіант 2 – подача переносного лафетного ствола з прокладанням двох магістральних ліній на три рукава $d=77$ мм з установкою ПРА на ПГ. Отримані результати в узагальненому вигляді наведені на рис. 1.

За результатами застосування статистичного підходу до аналізу дійсних експериментальних результатів виконання вправи рятувальниками ДСНС та урахування точки зору експертів стосовно кожного нормативу щодо відповідних часток (частот) всіх можливих результат у вигляді середньозважених оцінок отримано нормативні оцінки

$t_5(ОР1) = 120$ с; $t_4(ОР1) = 130$ с; $t_3(ОР1) = 140$ с для першого варіанту оперативного розгортання, та

$t_5(ОР2) = 110$ с; $t_4(ОР2) = 120$ с; $t_3(ОР2) = 130$ с – для другого.

УДК 331.452

ПРИНЦИПИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ПРАЦІ

*Марич В.М.¹, к. т. н., доцент, старший викладач кафедри
промислової безпеки та охорони праці*

*Мірус О.Л.², к. хім. н., доцент, завідувач кафедри
промислової безпеки та охорони праці*

*Пятова А.В.³, канд. соціол. наук, старший викладач кафедри охорони праці,
промислової та цивільної безпеки,*

^{1,2} Львівський державний університет безпеки життєдіяльності;

*³ Національний технічний університет України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського»*

Принципи державної політики у системі управління охороною праці визнаються важливим соціальним правом працюючих на здорові і безпечні умови праці. Це право охороняється чинним законодавством України і реалізується державними органами управління.

Для досягнення позитивних результатів у цьому питанні принципи державного управління охороною праці повинні мати цілеспрямований характер у вирішенні таких важливих проблем, як експлуатаційна надійність основних фо-

ндів, засобів праці й технологічних процесів, які задекларовані на промислових об'єктах галузі.

Чіткі принципи державної політики в системі управління охороною праці – від уряду до підприємства – визначені у Законі України «Про охорону праці».

Щодо промислової безпеки і гігієни праці та виробничого середовища принципи державної політики визначають:

- пріоритет життя та здоров'я працівників і повну відповідальність роботодавця за створення безпечних та здорових умов праці;
- підвищення рівня промислової безпеки шляхом введення технічного контролю та нагляду за станом виробничої діяльності;
- комплексне розв'язання питань охорони праці на підставі загальнодержавних, галузевих та регіональних програм поліпшення технічної безпеки та гігієни праці.

Для вирішення цих завдань принципи державної політики у системі управління охороною праці мають базуватися на таких постулатах (вимогах):

- єдиноначальності;
- науковості;
- плановості;
- підбору і розстановки кадрів;
- матеріального та морального стимулювання.

Принцип єдиноначальності полягає у тому, що виробнича діяльність всіх працівників підпорядковується вищій посадовій особі, що очолює галузевий об'єкт, підприємство або іншу структуру. Однак, це не означає, що інші посадові особи не несуть відповідальність за покладені на них функції у сфері охорони праці. Для цього у виробничій структурі має бути чітко реалізована визначеність обов'язків й міра відповідальності кожного працівника за покладені на нього функції у сфері охорони праці. Кожен працівник має нести сувору відповідальність за доручену йому ділянку роботи та знати міру відповідальності за її порушення у межах своєї компетенції.

Управлінські рішення у сфері охорони праці мають носити науково обґрунтований характер. Для цього керівники всіх рангів та інші посадові особи мають досконало знати та правильно застосовувати і впроваджувати у виробничу сферу нормативно-правові, законодавчі та підзаконні акти, враховувати їх при розробці управлінських рішень залежно від умов та об'єктивних обставин, які склалися або складаються у виробничих відносинах.

Принцип науковості має здійснюватися не тільки у сфері охорони праці, але і при організації виробничої діяльності у сфері формування психологічної сумісності членів трудових колективів та при розробці і впровадженні передових методів управління підприємством.

Науковий підхід має ґрунтуватися на передових сучасних досягненнях у сфері промислового виробництва, техніко-економічних та математичних методах і прогнозах подальшого розвитку галузі.

Принцип науковості залежно від специфіки виробничої діяльності має співвідноситися з рівнем світових стандартів у збіжних галузях промисловості.

Принцип плановості має обумовлюватися рівнем та характером виробничої діяльності, науковими розрахунками, економічними потребами та матеріальними можливостями. За своєю сутністю він полягає у тому, щоб визначати головні напрямки діяльності, враховувати пропозиції і потреби всіх структурних підрозділів на тривалий період часу.

Принцип плановості має враховувати поліпшення умов праці, скорочення числа працюючих у шкідливих, небезпечних, напружених та важких умовах, покращання умов праці жінок та неповнолітніх, підвищення якості дизайну, промислової естетики, удосконалення санітарно-побутового обслуговування працюючих.

Принцип плановості у сфері охорони праці передбачає забезпечення запропонованих заходів проєктно-кошторисною документацією та матеріально-технічними і трудовими ресурсами. Процес планування передбачає терміни виконання заходів, вартість робіт й відповідальних осіб та очікувані результати від їх реалізації.

Планування у сфері охорони праці має бути адресним, конкретним, вимірним, цільовим, стислим та чітким, щоб найбільш повно, конкретно та ефективно відобразити сутність управлінських рішень. Після прийняття планових завдань необхідно координувати їх реалізацію, оцінювати та узагальнювати накопичений досвід за кінцевими результатами.

Економічний і соціальний розвиток виробничої сфери на промислових галузевих об'єктах здійснюється на засадах науково обґрунтованої системи добору і розстановки кадрів, високого рівня їх професійної підготовки й періодичної атестації та підвищення кваліфікації. Добір і розстановка кадрів здійснюється шляхом періодичних і повторних медичних обстежень, визначенням їх фізіологічної та психофізіологічної відповідності запропонованим видам робіт.

Принцип матеріального і морального стимулювання за результатами праці у системі управління охороною праці здійснюється шляхом забезпечення єдності суспільних, колективних та індивідуальних інтересів трудового колективу. В умовах сучасної виробничої діяльності матеріальне і моральне стимулювання за працю без травм та аварій дає ефективні результати й показники, особливо в сучасний кризовий період. Моральне та матеріальне стимулювання при розробці управлінських рішень включає широке коло мотивів у сфері охорони праці.

При розробці цього питання використовують такі форми заохочення до праці без травм і аварій: преміювання, присвоєння почесного звання або звання кращого за професією, нагородження грамотами, подяку і т. ін. Більш детально це питання розглянуто у наступному підрозділі. - видалити

Між матеріальними і моральними стимулами існує органічна єдність, бо за кращі показники у процесі виробничої діяльності працівник отримує не тіль-

ки матеріальну винагороду, але і моральне задоволення через повагу колективу, послуговуючи прикладом для інших.

Щоб досягти бажаної мети у процесі виробничої підприємницької діяльності, принципи управління, які зазначені вище, повинні мати невідступний та цілеспрямований характер.

В системі управління всі принципи мають об'єднувати зусилля структурних підрозділів галузевого об'єкта для вирішення питань промислової безпеки шляхом створення умов для експлуатаційної надійності технічних засобів праці, технологічних процесів, технологічного обладнання, здорових та безпечних умов виробничого середовища.

Рисунок 1. Елементи системи управління охорони праці

Апарат керівництва промисловим об'єктом має підтримувати у робочому стані систему управління охороною праці, вимоги до якої наведено на рис. 1.

Підтримування системи управління у надійному стані щодо вимог промислової безпеки має відповідати чинному законодавству, іншим нормативно-правовим актам.

Рівень структурної складності у системі управління охороною праці залежить від масштабності промислового об'єкта та роду його діяльності. Ефективна структурна система управління охороною праці дає можливість керуючому апарату постійно розвивати та вдосконалювати її діяльність.

В структурі управління охороною праці має існувати політика промислової безпеки та гігієни праці, санкціонована вищими державними органами, й чітко сформульована мета щодо поліпшення на галузевому об'єкті умов праці.

Політика промислової безпеки має:

✓ відповідати характеру виробничої діяльності, масштабу ризиків у галузі промислової безпеки;

✓ включати обов'язки, які відповідають чинному законодавству й іншим вимогам, мати здатність до постійного їх вдосконалення;

✓ бути доведеною до відома трудового колективу, щоб кожен працівник знав про свої обов'язки у сфері охорони праці, та відповідно задокументованою і впровадженою;

✓ періодично піддаватися аналізу, щоб залишатися у робочому стані і бути придатною для подальшого її ефективного використання.

Державна політика у сфері охорони праці визначає загальне спрямування, принципи дії та міру відповідальності за покладені обов'язки у цій сфері діяльності. Політика промислової безпеки визначає цілі для різних рівнів відповідальності за діяльність системи управління безпекою та гігієною праці. Вона визначає офіційне зобов'язання об'єкта підприємницької діяльності, а особливо його вищого посадового керівництва, у сфері вмілого, ефективного та бездоганного управління охороною праці.

Політика системи управління охороною праці не може суперечити загальній політиці об'єкта промислової діяльності та іншим принципам управління.

Встановлюючи політику промислової безпеки у сфері охорони праці на рівні промислового об'єкта підприємницької діяльності, керівний апарат має визначити:

✓ політику та цілі системи управління безпекою й гігієною праці, які б відповідали діяльності керованого об'єкта в цілому;

✓ небезпеки та шкідливі чинники/ процеси/ явища в межах галузевого об'єкта;

✓ правові та інші нормативи, можливості й необхідність постійного їх покращення;

✓ потрібні фінансові, матеріальні та трудові ресурси.

Високопосадовці керованого галузевого об'єкту, виходячи із загальнодержавних цілей, мають розробляти політику охорони праці, яка визначає зобов'язання щодо її постійного вдосконалення, зменшення ризику захворювань, нещасних випадків та інцидентів на робочому місці.

Потрібно, щоб органи вищого керівництва цілеспрямовано та ефективно вміли сформувати політику безпеки й гігієни праці та сприяти її розповсюдженню від низової ланки до всіх інших рівнів управління. Основою успішної розробки системи управління охороною праці є ідентифікація небезпек, оцінювання наявних та потенційних ризиків, управління ризиками на об'єктах промисловості.

Рисунок 2. Порядок формування політики у сфері охорони праці об'єкта

Ефективно сформована і запроваджена політика у сфері охорони праці допомагає галузевим об'єктам постійно вдосконалювати методи управління безпекою і гігієною праці. (рис. 2.)

Формуючи та запроваджуючи політику промислової безпеки й гігієни праці, апарат управління має розглянути:

- ✓ цілі та завдання, які б відповідали діяльності підприємства в цілому;
- ✓ шкідливі чинники/ процеси/ явища та небезпеки, що діють у межах виробничого середовища;
- ✓ правові та нормативно-законодавчі акти, можливість та потрібність постійного їх вдосконалення;
- ✓ попереднє та поточне дотримання підприємством засад системи управління охороною праці;
- ✓ наявні можливості та потрібні ресурси.

Ефективно сформована політика промислової безпеки та гігієни праці має:

1. Відповідати характеру та обсягам ризиків, під які підпадають трудові колективи, що задіяні у виробничій діяльності;
2. Включати зобов'язання щодо постійного поліпшення методів управління, зменшення ризику захворювань, нещасних випадків та інцидентів на робочих місцях з урахуванням нормативно-правових та інших вимог.

Для того, щоб політика промислової безпеки у сфері охорони праці була ефективною, її необхідно з перебігом часу аналізувати на довготривалу придатність або ж змінювати через об'єктивні обставини. Політика охорони праці має бути доведеною до відома працюючих, щоб вони могли усвідомити свою відповідальність та індивідуальну причетність до справ безпеки й гігієни праці. Працівники мають знати, що управління охороною праці спрямоване на стан їхнього власного здоров'я та оптимальні умови виробничого оточення.

Ефективною система управління охороною праці може бути лише тоді, коли працівники всіх рівнів, включаючи посадових осіб апарату управління,

зрозуміють свою власну відповідальність та будуть компетентні при виконанні поставлених перед ними вимог безпеки й гігієни праці. Для цього керівництву необхідно надати працівникам чітке роз'яснення цілей безпеки та гігієни праці, а в цілому і керівництву, і працівники мають бути зацікавлені у реалізації політики в сфері охорони праці.

Зміни у державній політиці щодо охорони праці з перебігом часу є немисними через те, що законодавча база розвивається і вдосконалюється, а потреби і вимоги працюючих постійно зростають, а, відтак, як наслідок, організаційна політика та система управління потребують регулярного аналізу, щоб забезпечувати їхню постійну придатність та результативність. При внесенні змін у політиці охорони праці потрібно якнайшвидше доводити їх до відома трудових колективів.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – К., 1997. –78 с.
2. Закон України «Про охорону праці» від 21.11.2002 р.
3. Г. Г.Гогіташвілі. Системи управління охороною праці. Навчальний посібник. Львів: Афіша, 2002. 320 с.
4. В. А. Батлук, Б. О. Білінський, В. В. Ковалишин, О. Л. Мірус. Основи охорони праці в підрозділах МНС України. Навчальний посібник. Львів: Афіша, 2011. 505с.
5. Berezutsky, V., Levchenko, O., Khondak, I., & Piatova, A. (2023). The Influence of the Electrode Types on the Carbon Monoxide Formation During the Welding Process. *Labour Protection Problems in Ukraine*, 39(1-2), 21-27. <https://doi.org/10.36804/nnidipobp.39-1-2.2023.21-27>.
6. Kasyanov, P.O.; Levenchuk, L.B.; Piatova, A.V. Zeroes of Multifunctions with Noncompact Image Sets. *Axioms* 2023, 12, 879. <https://doi.org/10.3390/axioms12090879>.

УДК 331.45:355

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПИТАНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ ПРАЦІВНИКІВ ГРОМАДСЬКИХ ЗАКЛАДІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Рудинець М.В., канд. техн. наук, доцент, доцент кафедри цивільної безпеки
Андрощук І.В., канд. с.-г. наук, доцент, доцент кафедри цивільної безпеки
Луцький національний технічний університет

Згідно Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» нормальна тривалість робочого часу у період дії воєнного стану